AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

Luer ꝰ erat ante ostiu ætã paruus erat ut nihil exm
de dnõ suo metuens facile posse totũ indicare. cũ eo
quippe in foro fuit perdisiquus. quẽ p̃ta quã recolit
alypius architecto intimauit. de ille securim demon
strauit puero querens abeo cui ꝛꝛ. Qui ẽ festim. nũã
inquit. Deinde interrogatus aput cetera. Sic in illam
domũ translata causa confusisq; quẽ de illo triumphare
iam cepant. futurus dispensator uerbi tui æmultarũ in
ecclã tua causarũ examinator expientior instructiorq;
discessit. Hunc ꝗ romę inuenerã. æadhesit m̃ fortissimo
uinculo. mecũq; mediolanũ pfect̃ est. ut nec me deser
ret. æ de iure qd̃ didicerat aliquid ageret. sedm uotum
magis parentũ quã suum. Et ter iã assederat mirabili
continentia ceteris. cũ ille magis mirarẽt eos q̃ aurũ in
nocentiæ p̃ponerent. Temptata ẽ quoq; ei indoles ñso
lu illecebra cupiditatis. sed etiã stimulo timoris. Romę
assidebat comiti largitionũ italicianarũ. Erat eo tempo
re quidã potentissimus senator. cui æ beneficiis obstric
ti multi æterrori subditi erant. uoluit sibi licere nes
cio qd̃ ex more potentiæ suę. qd̃ ꝛꝛ pleges illicitũ. Resti
tit alypius. pmissũ ẽ pmiũ. irrisit animo p̃tentę mine.
calcauit mirantib; omib; insuetã animã quę hominẽ
tantũ æinnumerabilib; pstandi nocendiq; modis in
genti fama celebratũ. Amicũ nõ optarit. Non formida
ret inimicũ. Ipse aũ iudex eius ẽ siliarius erat quã uis
æ ipse fieri nolle. Itam̃ apte recusabat. sed in ipsũ cau
sã transferens abeo se ñ pmitti asserebat. quia æ reue
ra si ipse faceret iste discederet. Hoc solo aũ pene iã
illect̃ erat studio litterarię. ut p̃ens p̃toriarus codicęꝫ